

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ג' טַבַּת:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְי:

ח וזהו: (קהלת ח'): "יש הבל אשר נעשה על הארץ" וכו', זהו בחינת גלגולי נפשות, כשאדם משתוקק לאיזה דבר, ומוציא השתוקקותו אחר-כך בהבל פיו כנ"ל, אזי נעשה הנפש והנפש הזאת הינו הרוח ממלא, הולכת באויר, ומגיע לאדם אחר, ומעוררת את האדם אחר לתשוקה. ולפי התשוקה, לפי הנפש, לפי הרוח ממלא, בן נתעורר האדם. אם התשוקה בא מצדיק לרשע, אזי נתעורר הרשע בהרחורי תשובה, בבחינות: "יש רשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים". ואם להפך, להפך. והכל נעשה על-ידי ההבל פיו שהוא הנפש, כי זה ידוע לכל, שעקר הדבור הוא, שכלי הדבור מכין באויר, ואויר הזה פוגע באויר הסמוך לו, והסמוך בסמוך, עד שמגיע לחברו, ושומע חברו האותיות. וכשהוא מקבל דבורו, הוא מקבל נפשו ונתעורר לדבר הזה:

ט וכי שהוא במדרגת אברהם, הינו בחינות בעל נפש, אזי בודאי כל אכילותיו וסעדויותיו בבחינת לחם הפנים. בבחינת (בראשית י"ז): "התהלך לפני", "התהלך", זה בחינת רגליו, בבחינת פרנסתו. בבחינת (דברים י"א): "ואת היקום אשר ברגליהם", (ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה, סנהדרין ק"י זה ממונו של אדם שמעמידו על רגליו). "התהלך לפני", שנעשה מהם בחינת פנים. וזה בחינת (שמואל א כ"א): "לחם חם ביום הלקחו", הינו לחם הפנים, הם לחם חם, דרגין דאברהם, שהוא בחינת (בראשית י"ח): "כחם היום":

וְאִזּוֹ כָּל הָעֲכוּ"ם וְכָל הַכּוֹכָבִים וּמִזֹּלוֹת שָׁהִם תַּחֲתֵיהֶם, כָּלָם הֵן טוֹרְחִין בְּשִׁבִיל זֶה הָאִישׁ. בְּבַחֲיַנַּת (תְּהִלִּים ק"י): "שֵׁב לְיַמִּינִי", בְּחִינַת אַבְרָהָם, "עַד אֲשִׁית אוֹיְבֶיךָ הַדּוֹם לְרַגְלֶיךָ", שָׁהִם טוֹרְחִים בְּשִׁבִיל פְּרִנְסַתְךָ. בְּבַחֲיַנַּת (בְּמִדְבָר י"ד): "לְחַמְנוּ הֵם סָר צֶלֶם מֵעֲלֵיהֶם", כִּי מִרְאֵה חַמָּה עֲמָקָה מִן הַצֵּל' (בְּבֹא בַתְּרֵא פ"ד), 'חַמָּה' בְּחִינַת "כַּחַם הַיּוֹם", בְּחִינַת "לֶחֶם חֵם". אֲבָל כְּשֶׁסָר צֶלֶם, אֲזִי נִתְעַלָּה וְנִתְרָאָה מִרְאֵה חַמָּה, וְרִגְוָה דְאַבְרָהָם. וְהֵם נִשְׁפָּלִים תַּחֲתָיו, בְּבַחֲיַנַּת: "עַד אֲשִׁית אוֹיְבֶיךָ הַדּוֹם" וְכוּ'. וְזֵהוּ: "הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים" בְּבַחֲיַנַּת (דְּבָרִים י"ח): "תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹקֶיךָ" – שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְדַרְשׁ אַחַר כּוֹכָבִים וּמִזֹּלוֹת (פִּסְחִים קי"ג), כִּי תִהְיֶה לְמַעְלָה מֵהֶם:

וְזֵהוּ (שָׁם ט"ז): "וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי ה' רִיקָם" – בְּרַגְלִים, שְׂאֵז נִתְגַּלִּין פְּנֵי ה', בְּחִינַת פָּנִים. וּבְזֶה שְׂכָל אֶחָד מֵבִיא עוֹלֹת רְאִיָּה מִיִּגְיעָתוֹ שְׂמַתִּיגַע כָּל הַשָּׁנָה, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְתַקֵּן וְנִתְעַלָּה כָּל לְחַמּוֹ וּפְרִנְסַתּוֹ, בְּבַחֲיַנַּת לֶחֶם הַפָּנִים:

וְזֵהוּ שֶׁהַשֵּׁיב הַקָּדוֹשׁ־שִׁבְרוּךְ־הוּא לְמִשָּׁה (שְׁמוֹת ל"ג): "פְּנֵי יִלְכוּ וְהִנִּיחוּתִי לָךְ", כִּי מִשָּׁה בִקֵּשׁ כַּפָּרָה, וְהַשֵּׁיב לוֹ: "פְּנֵי יִלְכוּ", שְׂתִתְקֶנּוּ בְּחִינַת רַגְלִין, בְּבַחֲיַנַּת פָּנִים, אֲזִי יִתְכַפֵּר לָהֶם, כִּי שְׂלַחַן דּוֹמָה לְמִזְבֵּחַ שְׂמֵכֶפֶר' (חֲגִיגָה כ"ז). וְזֵהוּ (שָׁם): פֶּתַח בְּ"מִזְבֵּחַ" וְסִיִּם "זֶה הַשְּׂלַחַן אֲשֶׁר לְפָנַי ה'", "לְפָנַי" דִּיקָא, שְׂתִיחֵיה דִּיקָא בְּבַחֲיַנַּת פָּנִים, וְאֲזִי מְכַפֵּר:

וְלַעֲתִיד יִתְקַיֵּם (יִשְׁעִיָה ל'): "וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת מוֹרֶיךָ", שְׂאֲזִי יִתְגַּלֵּה בְּחִינַת פָּנִים. כִּי עַכְשָׁו פְּנֵי ה' מְסֻתָר בְּדַרְךְ הַטְּבַע, בְּהִנְהַגַּת הַמִּזֹּלוֹת, בְּבַחֲיַנַּת (דְּבָרִים ל"א): "וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מֵהֶם וְהָיוּ לְאֹכֵל", וְעַכְשָׁו מִרְאֵה הַחַמָּה

חוק נתן ולא יעבור

ח'תעד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עמקה מן צלם. וזה בחינת (ישעיה י"ח): "צלצל כנפים", שהנפלים וההסתרה שהנהגתו מכנה ומסתר בהם, וזהו היצל שמסתיר אור החמה. ואין זה אלא מחמת שאור החמה, אין מאיר בשלמות, ואין זה אלא מראה החמה, מראה דיקא. אבל לעתיד שאז יתקיים: "וזרחת לכם שמש", שהחמה בתקפה יתגלה, בבחינת 'עתיד הקדוש-ברוך-הוא להוציא חמה מנרתיקה' (עיין נדרים ח' ע"ז ג'). אזי יתקיים: "ומרפא בכנפיה" (מלאכי ג'), הינו שלא יכנה עוד מוריה כנ"ל:

וזהו מה ששאלו סבי דבי אתונא: אית לן בירא בדברא, עילה לה למתא. בירא - זה בחינת בר ומזון, שהוא בחוץ ולאחורי הקדשה, בבחינת: "והסתרת פני מהם" וכו'. עילה לה למתא, - לפנים, שיהיה בבחינת לחם הפנים כנ"ל. איתא פארי ושדי להו, ואמר לון, אפשילו לי חבלי. פארי - זה שבת אמונה. כפרוש רש"י (דברים כ"ו): "את ה' האמרת וה' האמירך" - לשון פארי ושבה, שאנו מפארין את הקדוש-ברוך-הוא, ואנו מאמינים בו, ואומרים: "ה' אחד". ושדי להו - זה בחינת ברית, בבחינת שדי (עיין לעיל סי' י"א אות ג') כנ"ל. וחבלי - זה בחינת אהבת חסד שמתגלים בפמא דאמה כנ"ל, כמו שכתוב (הושע י"א): "בחבלי אדם אמשכם בעבתות האהבה". הינו על-ידי שבת וברית, נתגלה אהבה כנ"ל. ועל-ידי האהבה, באים לבחינת לחם הפנים כנ"ל: (עד כאן לשון רבנו זכרנו לצרכה):

זאת התורה נאמרה על פסוק: "ויסב אלקים" - אין הסבה אלא סעדה, בדאיתא במדרש (שמות פרשה כ'). הינו בבחינת פרנסה, בבחינת בר ומזון, שהיא בחינת 'בירא', כמבאר לעיל: ונמר באור הפסוק על-פי התורה הזאת, לא זכינו לקבל: (ענין

מַעֲלֵת הַכְּסוּפִין דְּקִדְשָׁה וְכוּ' הַנִּזְכָּר לְעֵיל בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַזֹּאת, שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ תְּחִלָּה בְּבֹאוֹר יוֹתֵר עִם עוֹד כַּמָּה חֲדוּשִׁים שְׁלֹא נִזְכְּרוּ כָּאֵן כָּלֵל, וְכֵן בְּעֵינֵי הָאֱמוּנָה וְשָׂאֵר הַבְּחִינּוֹת שֶׁנִּזְכְּרוּ כָּאֵן שְׁמַעְתִּי גַם כֵּן מִפִּי הַקָּדוֹשׁ תְּחִלָּה, פְּסָקָא פְּסָקָא, בְּסִגְנוֹן אַחַר קִצָּת, עַל כֵּן אֶעֱתִיקֶם הֵנָּה. וְזֵהוּ)

זוּגָן וְהַצְטָרְפוּתָן שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הוּא עַל-יְדֵי הַנְּקֻדּוֹת, כִּי הַנְּקֻדּוֹת הֵם הַחַיּוֹת וְהַתְּנוּעָה שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת. וּבְלִי הַנְּקֻדּוֹת הָאוֹתִיּוֹת הֵם כְּגֹלָם, וְאִין בְּהֵם שׁוּם תְּנוּעָה. וְעַל כֵּן הַנְּקֻדּוֹת הֵם בְּחִינַת נֶפֶשׁ, כִּי כְּמוֹ שֶׁהַנֶּפֶשׁ הוּא חַיּוֹת הָאָדָם, וְכָל תְּנוּעָה שְׂאָדָם מִתְּנוּעֵעַ, הַכֹּל הוּא עַל-יְדֵי הַנֶּפֶשׁ, וּבְלִי הַנֶּפֶשׁ הוּא כְּגֹלָם, כֵּן הַנְּקֻדּוֹת הֵם הַחַיּוֹת וְהַנֶּפֶשׁ שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, וּבְלִי הַנְּקֻדּוֹת הֵם כְּגֹלָם, וְאִין לָהֶם שׁוּם תְּנוּעָה וְחַיּוֹת. רַק עַל-יְדֵי הַנְּקֻדּוֹת הֵם מִתְּנוּעֵעִין, וְעַל-יְדֵי הַנְּקֻדּוֹת נִזְדוּגֵין וְנִצְטָרְפִין הָאוֹתִיּוֹת:

וְעַקֵּר הַתְּהוּוֹת הַנֶּפֶשׁ, הוּא עַל-יְדֵי הַחֲשׂוֹתוֹקוֹת וְהַכְּסוּפִין שֶׁל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כָּל אֶחָד לְפִי מִדְרָגָתוֹ שֶׁהוּא נִכְסֵף וּמִשְׁתוֹקֵק וּמִתְנַעֵגֵעַ לְהַגִּיעַ אֶל מִדְרָגָה לְמַעְלָה מִמֶּנָּה, עַל-יְדֵי הַכְּסוּפִין אֵלּוֹ נַעֲשֶׂה נֶפֶשׁ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ד): "נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נֶפְשִׁי", הֵינּוּ מֵה שֶׁאֲנִי נִכְסֵף וְכָלָה אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִזֶּה בְּעֵצְמוֹ נַעֲשֶׂה נֶפֶשׁ. וְזֵה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה (בִּיצָה ט"ז): "וַיִּנְפֹשׁ" – כִּיּוֹן שֶׁשָּׁבַת וַי אֲבָדָה נֶפֶשׁ. הֵינּוּ שֶׁבְתְּחִלַּת הַשָּׁבַת שֶׁצָּרִיךְ לְקַבֵּל נֶפֶשׁ יִתְרָה אָנוּ זוֹכְרִין מֵאֲבֹדַת הַנֶּפֶשׁ בְּחֹל, וְאוֹמְרִים: "וַיִּנְפֹשׁ", וַי אֲבָדָה נֶפֶשׁ, וּמִתְחִילִין לְהַתְּנַעֵגֵעַ אַחֲרֶיהָ. וְעַל-יְדֵי־זֶה בְּעֵצְמוֹ שֶׁאֲנוּ מִתְּנַעֵגֵעִין אַחַר הַנֶּפֶשׁ, מִזֶּה בְּעֵצְמוֹ נִתְּהוּהָ הַנֶּפֶשׁ הַיִּתְרָה:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ד

ו וְכָל הַגְּלָגְלִים וְכָל הַנְּהַגַּת הָעוֹלָם הֵינּוּ "חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ" (ירמיה
ל"ג כה) הַכֹּל תָּלוּי בְּשִׁמְרַת הַבְּרִית קִדְשׁ. וְכֵן כָּל הַבְּרָכוֹת
וְהַשְּׁפָעוֹת שֶׁבָּאִים מֵהֶם:

ז וְכָל הַיְסוּרִים שֵׁישׁ לְאָדָם בַּדְּרָכִים כָּלָם הֵם בְּשִׁבִיל פְּגַם הַבְּרִית.
עַל כֵּן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָה: 'חַיֵּב אָדָם לְפַקֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ
קִדְשׁ שֵׁיצֵא לְדַרְךְ' (יבמות ס"ב) כִּי שֵׁלֵא יִהְיֶה בְּבַחֲיִנַת: "הַשְּׁחִית
כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרָכּוֹ" (בראשית ו' יב) הֵינּוּ שְׁעַל־יְדֵי שִׁמְרַת הַבְּרִית
לֹא יִהְיֶה לוֹ צַעַר בַּדְּרָךְ:

ח וְכֵן צָרִיךְ לִתֵּן צְדָקָה קִדְשׁ שֵׁיצֵא לְדַרְךְ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "צְדָק לְפָנָיו
יִהְיֶה וְיָשֵׁם לְדַרְךְ פְּעֻמּוֹ" (תהלים פ"ה יד) כִּי עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה יֵאִיר
הַכּוֹכָב כִּי עַל־יְדֵי צְדָקָה מְאִירִין הַגְּלָגְלִים. וְעַל־יְדֵי־זֶה יִבְטַל עֲכוּבוֹ
בַּדְּרָךְ שֶׁנִּמְשָׁךְ מֵהָעֲכוּב שֵׁישׁ בְּכּוֹכָבִים שֶׁאֵינָם מְאִירִים בְּשִׁלְמוֹת
וַיִּנְצַל מִצַּעַר וְעֲכוּב בַּדְּרָךְ: (ועי' בסימן רס"ד כִּי צְדָקָה הוּא גַם כֵּן תִּקּוּן הַבְּרִית):

ט וַיֵּשׁ שִׁתֵּי בְּחִינּוֹת בְּרִית. בְּחִינַת אַחַת הִיא שִׁמְרַת הַבְּרִית קִדְשׁ
בְּרִית עֲלָאָה שֶׁהוּא רְקִיעַ הַמַּבְדִּיל בֵּין מַיִן עֲלָאִין לְמַיִן תַּתָּאִין
בְּחִינַת בֵּן חוּרִין שְׁעַל־יְדֵי־זֶה זּוֹכָה לְחֵרוֹת וְעוֹשֶׂה תּוֹלְדוֹת.
וְהַבְּחִינָה הַשְּׁנֵיָה הִיא שִׁמְרַת אִסוּר וְהֵתֵר. וְצָרִיךְ לְאָדָם לְהִיּוֹת לוֹ
אֵלוֹ הַשְּׁתֵּי בְּחִינּוֹת בְּרִית הֵינּוּ לְהִיּוֹת צַדִּיק וְלִמְדוֹן. וְצַדִּיק נִקְרָא
עַל־יְדֵי שִׁמְרַת הַבְּרִית קִדְשׁ וְלִמְדוֹן עַל־יְדֵי שִׁלְמוֹד דִּינֵי אִסוּר
וְהֵתֵר וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה וַיִּשְׁמְרֵם. וְכִשְׁזוֹכָה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית בְּשִׁתֵּי
בְּחִינּוֹת אֵלוֹ אַזֵּי הוּא דוֹמָה לְמֵלֶכֶךְ הַשָּׁמַיִם צְבָאוֹת וְזוֹכָה לְאַמּוּנָה
שְׁלֵמָה וּמְשִׁיךְ כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַשְּׁפָעוֹת כִּנ"ל:

י וְעַל־יְדֵי שִׁמְרַת הַבְּרִית כִּנ"ל נִתְגַּלָּה חֶסֶד בְּפָמָא דְאַמָּה (זוהר-
תְּקוּדָה חֲלָק ג' קמ"ב). וְחֶסֶד הֵינּוּ אַהֲבָה וְהַשְׁתַּוְּקוּת לְהַשָּׁם יְתִבְרָךְ

וְכִסּוּפִין טוֹבִים שֶׁהֵיָא דְבַר יָקָר מְאֹד. כִּי עַל-יְדֵי-זֶה עוֹשֶׂה נְפֻשׁוֹת
 הֵינּוּ שֶׁעוֹשֶׂה נְקֻדּוֹת לְאוֹתֵיזוֹת הַתּוֹרָה בְּבַחֲיַנַּת נְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף. הֵינּוּ
 שֶׁעַל-יְדֵי הַכֶּסֶף נַעֲשִׂין הַנְּקֻדּוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת נְפֶשׁ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
 "נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי" (תְּהִלִּים פ"ד ג), הֵינּוּ מֵה שֶׁאַנִּי נִכְסָף וְכָלָה
 אַחֲרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִזֶּה בְּעֲצֻמוֹ נַעֲשֶׂה נַפְשִׁי:

סֵדֶר תִּשְׁעֵי מִוִּתְרֵי"ן הַיּוֹמִינִי:

קפח (ד) כְּשֶׁנִּסְעָתִי עִמּוֹ לְאוֹמִין בְּסוּף יָמָיו וְדִבַּר עִמִּי עַל הָעֲגָלָה
 דְּבָרֵי תִנְחוּמִין כִּמְהָ שִׁיחוֹת נְאוֹת קְדוּשׁוֹת מְאֹד הַמְּחִיין אֶת
 הַנְּפֶשׁ מְאֹד. וְהִבְנַתִּי מִדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים גִּדְּל הַרְחַמְנוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, וְסוּף כָּל סוּף יִגָּלֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הָאֵמֶת וְיִיטִיב אַחֲרֵיתָנוּ
 וְכו'. אֲזִי עָנִיתִי וְאָמַרְתִּי לְפָנָיו בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב אֶף-עַל-פִּי-כֵן
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִגְמַר כְּרִצּוֹנוֹ (גָּאֵט וּועט פֿאַרט אוֹספֿירן). הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לִי בְּלִשׁוֹן
 תְּמִיחָה מֵה הוּא זֶה שֶׁאַתָּה אוֹמֵר שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִגְמַר הֲלֹא הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ גּוֹמֵר תְּמִיד (וּואס איז ער וּועט אויס פֿירן. גָּאֵט פֿירט תְּמִיד אויס):

קפט (ה) בְּדִרְךָ בְּעֵת נִסְיָעָתוֹ לְאוֹמִין עָנָה וְאָמַר אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ עוֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל תְּמִיד, וְאִין דוֹר יְתוֹם. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי כְּשֶׁאָמַר אֵיזָה תִּנְא עֲתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח
 מִיִּשְׂרָאֵל, עָנָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר לָאו, כִּי בְּזוֹהַר דָּא יִפְקוּן מִן
 גְּלוּתָא. כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ וְעַל-כֵּן עָמַד עֲצֻמוֹ עַל-זֶה הַפְּסוּק
 וְגָלָה אֲזִי הַסּוּד הַנִּדְפָּס בְּלִקוּטֵי א' בְּתַחֲלָתוֹ עֵינִן שָׁם מְגִדְלַת רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי. עָנִיתִי וְאָמַרְתִּי לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן יֵשׁ לוֹ גַּם-כֵּן
 בְּיַדֵּי הַנְּאִתָּה מִזֶּה, הֵינּוּ מִזֶּה הַחֲדוּשׁ הַנִּפְלָא. הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אַחֲרֵי-כֵן
 עָנָה וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֲצֻמוֹ הוּא עָנִין אַחֲרַי, כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא
 עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמַיָּא נְחִית כְּנִדְפָּס שָׁם וְעַכְשָׁיו יֵשׁ נַחַל נוֹבַע מְקוֹר
 חֲכָמָה (מִשְׁלֵי י"ח) [שֶׁאֵפִילוֹ הַעִיר וְקַדִּישׁ צָרִיךְ גַּם כֵּן לִקְבֹּל מִשָּׁם] וְכו'. גַּם כְּבָר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תעח - זאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זאמר רבנו זצ"ל "חן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

נשמע שאמר על עצמו שהוא נהר המטהר מכל הכתמים:

קצ (ו) בדרך נסיעתו קדם שנכנס לאומין סמוך לעיר ספר מעשה מהבעל שם-טוב זכרונו לברכה, שפעם אחת בא הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה לאיזה מקום, והיה שם במרה שחורה ועצבות גדול מאד והכירו בו שיש לו מרה שחורה. אך מי יפתח פיו לשאל אותו על זה. והיה כך יום ויחצי. אחר-כך בערב-שבת אחר חצות צוה הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה שיבקשו כל האורחים הנמצאים בעיר להביאם אצלו שיאכלו עמו בשבת, ולא היה שם הרבה אורחים רק מצאו שני אורחים הולכי רגל והביאום אליו. אחר-כך שמעו שטען עמהם הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה, ואמר רבנו זכרונו לברכה שאינו זוכר היטב את המעשה איך היה.

אך תמצית הענין היה שבאותו המקום היו שם נשמות משלש מאות שנים שלא היה להם עליה, וכשבא הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה לשם נתקבצו כלם אליו כי הם מצפים תמיד על איש כזה שיוכל לתקנם, ומחמת זה היתה לו עצבות כי היה כבד עליו ענין זה מאד. והענין היה כי היה בלתי אפשרי לתקנם כי-אם על-ידי פטירתו וזה היה קשה לו מאד. על-כך היה בעצבות והזמין לו השם יתברך אלו השנים ועל-ידי-זה נצול הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה. וכמדומה שלאילו השנים הנ"ל הגיע להם הזק על-ידי-זה:

סדר האלקי-בית הימני:

ה. לפעמים נתקיים קללת הצדיק כל ימי חייו ולא לאחר מותו. ו. סוף - שקללת חנם ישוב על המקלל. ז. קללת חכם אפלו בחנם ואפלו על תנאי באה. ח. אפלו נכרי המברך את ישראל מתברך.

חֶלֶק שְׁנֵי א. אָדָם הָרְגִיל בְּקָלֹת הוּא מֵעוֹלָם-הַתְּהוֹ וְכֵן לְהַפְּךָ, הָרְגִיל בְּבִרְכָה הוּא מֵעוֹלָם הַתְּקוּן. ב. עַל-יְדֵי הַחֲקִירוֹת בְּעוֹלָם-הַתְּהוֹ, הֵינּוּ מָה לְמַעֲלָה מָה לְמַטָּה כּו', עַל-יְדֵי זֶה גוֹרֵם קָלָה, וְהַשּׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִחֲקִירוֹת הָאֵלוֹ גוֹרֵם בְּרָכָה. ג. הָרְגִיל בְּקָלָה, עַל-יְדֵי זֶה לֹא יִהְיֶה לוֹ בְּגָדִים עַל שַׁבָּת. ד. אֵין כַּח הַקָּלָה חָל עַל מִיָּחָם. ה. עַל-יְדֵי שְׁמוֹשׁ הַצְּדִיק בָּא חֲרוֹת וְנִתְבַטֵּל הַקָּלֹת. ו. עַל-יְדֵי מִשְׁאֵל-וּמִתָּן בְּאִמוּנָה נִתְבַטֵּלִים הַקָּלֹת. ז. כְּשֶׁאָדָם מְקַלֵּל לְחֵבְרוֹ בְּשַׁעַת חֲרָדָה, מִזִּיק לוֹ הַקָּלָה מְאֹד.

קִלְפָה א. אוֹתִיּוֹת אֵת'ה' מְכַנִּיעִים אֶת הַקְּלָפוֹת. ב. שְׁמִירָה לְיוֹלָדָת, שְׁתַּכְתֵּב עַל קֶלֶף פָּסוּק: "ה' רָמָה יָדָךְ בַּל יַחֲזִיּוּן". ג. בְּחֲרָבוֹת קְלָפוֹת שְׂכִיחִים. ד. הֵנָּה מְכַנִּיעַ שְׁלִיטַת הַקְּלָפוֹת. ה. מִזְלוֹ שֶׁל אָדָם שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִלְּהִיּוֹת נְזוּק. ו. הַשְּׁבָעָה קוֹלוֹת שְׁאֵמֵר יָוֹד עַל הַמַּיִם, בְּדַבּוּרָן מְכַנִּיעִין הָרוּחַ רָעָה. ז. מִזִּיקִין מְצוּיִים בְּבוֹרוֹת כְּמוֹ שְׁמִצּוּיִין בַּשָּׂדוֹת. ח. מְקוֹם שְׂאִין בְּנֵי-אָדָם מְצוּיִין, שְׂכִיחִים שָׁם שְׂדִים אֶפְלוֹ בַּיּוֹם, אֲבָל בָּעִיר אֶפְלוֹ בַּלַּיְלָה לֹא חִי שִׁינָן. ט. לְצַד צְפוֹן הַשְּׂדִים נִגְלִים לְבְנֵי-אָדָם מְאֹד. י. סִגְלָה לְהַבְרִיחַ רוּחַ הַטְּמָאָה, לְקָרוֹת פְּרָשֶׁת נַח. יא. כְּשֶׁמְדַבֵּר עִם רָשָׁע, עַל-יְדֵי הַכֵּל פִּיּוֹ נִתְגַּשָּׁם.

חֶלֶק שְׁנֵי א. יֵשׁ שְׂדִים שְׁמִצּוּיִים בְּבֵתִים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם-בֵּית, וְעַל-יְדֵי זֶה כַּעַם וְקִטְטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבַּיִת הוּא הָאִשָּׁה כִּי בֵיתוֹ זֶה אִשְׁתּוֹ, וְעַל-כֵּן עַל-פִּי רַב עַקֵּר הַקִּטְטוֹת מְמַנָּה. וְלַפְּעָמִים נִצְחָזִים בְּשָׂר בְּנֵי-הַבַּיִת, וְעַל-יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקִּטְטוֹת וְהַמְרִיבוֹת כַּנ"ל, וְעַל-יְדֵי זֶה בָּאִים יְסוּרִים עַל בְּנֵי-הַבַּיִת. וְזֶה מְפָרֵשׁ בַּפָּסוּק: "בִּתְיָהֶם שְׁלוֹם מִפֶּחַד", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה: מִפֶּחַד –

רבוז אֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּנֶגֶד שְׁשִׁים רְבוּז נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכִשְׁשִׁי חֶסְרוֹן בְּאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל נִמְצָא שֵׁשׁ חֶסְרוֹן בַּתּוֹרָה שְׁשֵׁם שְׁרֵשׁ נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כִּנ"ל וְעַל־כֵּן בְּיַד־אֵי אֵי אֶפְשָׁר לְאַהֲבֵךְ אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת אֲבָל כְּשִׁיזְהַר מִלְדַּבֵּר עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל וְלִבְלִי לְמִצָּא שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם יִשְׂרָאֵל נִמְצָא שְׁאִין בְּהַתּוֹרָה שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם אֲזִי בְּיַד־אֵי יֶאֱהָב אֶת הַתּוֹרָה מְאֹד וְאֲזִי יִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה מִגִּדְלֵי הָאֲהָבָה כִּנְזֹכֵר לְעִיל וְזֵהוּ "תּוֹרַת ה' תְּמִימָה" (תְּהִלִּים יט"ח), הֵינּוּ כְּשִׁתּוֹרַת ה' הִיא תְּמִימָה בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם דְּהֵינּוּ כְּשִׁנְזֹהָרִין לְבְלִי לְדַבֵּר וְלִבְלִי לְמִצָּא שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא אֹת מִהַתּוֹרָה, נִמְצָא שְׁאִין תּוֹרַת ה' תְּמִימָה בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזִי הוּא מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ כִּי אִזּוּ דִּיקָא זֹכִין לְאַהֲבַת הַתּוֹרָה וּמְרַגְּשִׁין טַעַם מְתִיקוֹת הַתּוֹרָה שְׁמְשִׁיבָה אֶת הַנֶּפֶשׁ מֵאַחַר שְׁאִין בְּהַ שׁוֹם חֶסְרוֹן כִּנ"ל וְאִזּוּ זֹכִין לְהַתְמַדָּה כִּנְזֹכֵר לְעִיל:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמִין:

(ד) אם המברך אינו רוצה לטעום יטעום אחד מהמסובין כשיעור ואין שתיית שנים מצטרפת ומכל מקום מצוה מן המובחר שיטעמו כולם (ועיין לעיל סימן רע"א סעיף י"ד): (ה) כשמסובין בסעודה גדולה ואין יודעים עד היכן יגיע כוס של בהמ"ז כל אחד מהמסופקים אם יגיע לו צריך לברך בורא פרי הגפן. (ועיין לעיל סימן

קע"ד סעיף ה' בהג"ה):

סימן קצ"א (א) פועלים העושים מלאכה אצל בעל הבית מקצרין בבהמ"ז כדי שלא לבטל מלאכת בעל הבית כיצד ברכה ראשונה כתקנה ושניה פותח בברכת הארץ וכולל בה בונה ירושלים וחותרם בברכת הארץ ואין אומרים ברכת הטוב והמטיב כלל בד"א כשנוטלים שכר על מלאכתן

מלבד הסעודה אבל אם אין נוטלים שכר אלא הסעודה שאוכלים לבד מברכין כל ד' ברכות כתקנן וכן אם בעה"ב מיסב עמהם אע"פ שנוטלים שכר מלבד הסעודה מברכין כל ד' ברכות: (ז) והאידנא לעולם מברכים כל ארבע ברכות שאין דרך בני אדם עכשיו להקפיד בכך ומסתמא אדעתא דהכי שוכרים פועלים שיברכו כל ארבע ברכות כתקנם: (ג) אסור לעשות מלאכה בעודו מברך. (וכן הוא לעיל סוף סימן קפ"ג):

סימן קצב (א) היו המסובין ג' חייבים בזימון שאומר אחד מהם נברך שאכלנו משלו והם עונים ואומרים ברוך שאכלנו ובטובו חיינו והוא חוזר ואומר ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו בא"י אלקינו מלך העולם הזן את העולם וכו' ואם הם ד' יכול לומר ברכו שאכלנו משלו אבל יותר טוב לומר נברך שלא להוציא עצמו מן הכלל. ואם הם עשרה צריך להזכיר את ה' שאומר נברך אלקינו וכו' והם עונים ואומרים ברוך אלקינו וכו'. ואין לומר נברך לאלקינו בלמ"ד ובין שיהיו עשרה או מאה או אלף או רבוא כך הם מברכים וכל המשנה מזה הנוסח כגון שאומר נברך על המזון שאכלנו או שאומר למי שאכלנו משלו או שאומר במקום ובטובו מטובו או במקום חיינו אומר חיים הרי זה בור וכשהם עשרה כיון שמזכירים את השם יכול לומר נברך אלקינו על המזון שאכלנו משלו: (ז) אם טעה המזמן בעשרה והעונים ולא הזכירו אלקינו אין יכולים לחזור אבל אם עדיין לא ענו אחריו יחזור ויזמן בשם:

סימן קצג (א) שנים שאכלו אע"פ שבברכת המוציא פוטר אחד את חבירו מצוה ליחלק שיברך כל אחד בהמ"ז לעצמו במה ד"א כשהיו שניהם יודעין לברך בהמ"ז אבל

אם אחד יודע והשני אינו יודע מברך היודע ויוצא השני. אם מבין לשון הקודש אלא שאינו יודע לברך וצריך לכוין מלה במלה לכל מה שיאמר: הגה וצריך המברך שיכוין להוציאו (מרדכי ר"פ ג' שאכלו וב"י בשם סמ"ג). אבל אם אינו מבין אינו יוצא בשמיעה אבל ג' שאכלו אינם רשאים ליחלק ושנים שאכלו מצוה שיחזרו אחר שלישי שיצטרף עמהם לזימון וכן ארבעה או חמשה אסור להם ליחלק שכלם נתחייבו בזימון ששה נחלקים כיון שישאר זימון לכל חבורה עד עשרה ואז אין נחלקים עד שיהיו עשרים כיון שנתחייבו בהזכרת השם (הגה דאז יכולים ליחלק אם ירצו ונ"ל דהוא הדין בששה אינן מחויבים ליחלק רק אם ירצו נחלקים) ומצוה לחזור אחר עשרה. ומיהו אם היו רבים מסובים יחד ואינם יכולים לשמוע ברכת הזימון מפי המברך ואינם רשאים ליחלק לחבורות של עשרה עשרה מפני שיצטרכו לברך בקול רם וישמע בעל הבית ויקפיד עליהם יכולים ליחלק לחבורות של ג' ג' ולברך בנחת כדי שלא ישמע בעל הבית וזה טוב להם ממה שלא יצאו ידי חובת ברכת זימון שהרי אינם יכולים לשמוע מפי המברך:

סדר לקויי תפלות הימני:

תקיג: ועזרני לחדש את מחי ושכלי ונשמתתי תמיד ותזרני ותלמדני תמיד איך להתנהג בענין השנה באפן שאוכל לחדש את מחי תמיד כי אתה ידעת כי אנחנו מכרחים לשמור את השנה מאד כדי לחדש את מחנו ושכלנו, כדי שלא יתבלבל דעתנו חם ושלום וגם אתה ידעת עצם ההפסד של רבוי שנה חם ושלום שמפסידין הזמן היקר מכל הון אשר השעה שנאבד מהזמן בשנה או בהבלי עולם הנה חם ושלום, אין לה תמורה בעולם ואין שום אבדה בעולם, כמו אבדת הזמן ואני בער ולא אדע כלל איך

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תפד - זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְהַתְנַהֵג בְּזֶה, בְּעֵינַי הַנְּהֻגוֹת הַשָּׁנָה כָּלֵל:

תְּקִיד: עַל כֵּן אֲנִי מְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ, וְאֲנִי מוֹסֵר עַצְמִי עֲלֶיךָ לְבַד, "בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָהּ אֹתִי ה' אֵל אֱמֶת", שֶׁתְּשַׁמֵּר צִיאָתִי וּבֹאִי, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ וְתִלְמַדְנִי בְּכָל עֵת אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּעֵינַי הַשָּׁנָה, לִישׁוֹן בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ בְּעֵת הַהִכָּרָה לְבַד כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאֻזְכָּה לְמַעַט בְּשָׁנָה וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְתַגְרֵשׁ כָּל מִינֵי בְּלִבוּלִים מִמֶּחִי וּמִחֲשֻׁבָּתִי עַד שְׂאֻזְכָּה עַל יְדֵי מְעַט שָׁנָה לְתֵת נִיּוּחָא לְהַמְחִין שְׁלִי וְיִתְחַדְּשׁוּ הַמְחִין וְהַנְּשָׁמָה שְׁלִי, וְיִתְחַזְּקוּ מְעִיפּוֹתָם, עַל יְדֵי מְעַט שָׁנָה בְּתַכְלִית הַמְּעֻט:

תְּקִטוּ: וְתִזְכְּנִי לִישׁוֹן בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה גְדוֹלָה, וְתִרְחַם עָלַי וְתַעֲזְרֵנִי, וְתִפְתַּח לְנִשְׁמָתִי שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד וְתִצְוֶה לְמַלְאָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שִׁינִיחוּ אֶת נִשְׁמָתִי שְׂתַכְנַם לְשְׁעָרֵי הַקְּדוֹשָׁה בְּשַׁעַת שְׁנָתִי, וְתַעֲלֶה וְתַכְנַם נִשְׁמָתִי וְשִׁכְלִי לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּשַׁעַת שְׁנָתִי וְאֻזְכָּה לְחַדֵּשׁ אֶת שִׁכְלִי וְנִשְׁמָתִי בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּשַׁעַת שְׁנָה וְיָקִים כְּנוֹ מְקָרָא שְׂכָתוֹב: "חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתְךָ" וְאֻזְכָּה לְקַבֵּל תָּמִיד שִׁכְלִי חֲדָשׁ וְנִשְׁמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר הַפָּנִים עַל יְדֵי הַשָּׁנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה:

תְּקִטוּ: וְתִזְכְּנִי לְקָרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה וּבְמִסִּירַת נְפֶשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמֶּת וְאֻזְכָּה לְהַתְוֹדוֹת עַל כָּל חַטָּאתִי וְעוֹוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי קֶדֶם הַשָּׁנָה וּלְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה עַל כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְאֻזְכָּה לְקַבֵּל עָלַי בְּאַמֶּת שְׁלֵמָה אֲשׁוּב עוֹד לְאוֹלָתִי וְאֻזְכָּה לְקַבֵּל עָלַי קֶדֶם הַשָּׁנָה תָּמִיד אַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שָׁלֵם וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי נִגְדְּךָ וְתִטְהַר אֶת נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי,

וְתִצְוֶה בְּרַחֲמֶיךָ לְפִתַּח לְנִשְׁמָתִי שְׁעָרֵי הַרְחָמִים, שְׁעָרֵי הָאֱמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה וְתִכְנַס נִשְׁמָתִי לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁעַת שְׁנָה, עַד
 שְׁתַּעֲלֶה עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה לְאוֹר הַפָּנִים דְּקְדוּשָׁה, עַד שְׁאֲזוּכָה לְחַדֵּשׁ
 אֶת נִשְׁמָתִי וְשִׁכְלִי, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וּלְקַבֵּל בְּכָל פֶּעַם שִׁכְלִי חֲדָשׁ
 וְנִשְׁמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר פָּנֶיךָ דְּרַךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה:

תְּקִיז: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנֵי לְכֹל זֶה
 בְּזָכוֹת צְדִיקֵי אֲמֵת אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ אֵין שׁוֹם שִׁעַר סָגוּר בְּזָכוֹתָם
 וְכַחם תְּטַהֲרֵנִי וְתַקְדֵּשׁנִי בְּקְדוּשָׁתְךָ הָעֲלִיזָה, וְתַפְתַּח לִי כָּל
 הַשְּׁעָרִים שֶׁל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְכָל הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה עַד
 שְׁתַּעֲלֶה נִשְׁמָתִי לְאוֹר הַפָּנִים "פֶּתַח: לִי שְׁעָרֵי צְדָק אָבוֹא בָּם אוֹדָה
 יְהִי הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ פָּנֶיךָ הָאֵל בְּעַבְדְּךָ
 וְלַמִּדְנֵי אֶת הַקִּיף" וְזַכְּנֵי לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל נִשְׁמָה חֲדָשָׁה וְשִׁכְלִי חֲדָשׁ
 מִשְׁבָּעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאֲזוּכָה לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין
 הַשְּׁבָעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה וְתֹאִיר עֵינַי בְּמֵאוֹר תּוֹרָתְךָ וְתִזְכְּנֵי
 לְרֹאוֹת תְּמִיד בְּכָל עֵת אוֹר פְּנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, לְקַבֵּל פְּנֵיךָ
 תְּמִיד וְיֹאִירוּ פְּנֵיךָ הַקְּדוּשִׁים עָלַי בְּרַחֲמִים וְחֶסֶד גָּדוֹל, וּבְאַהֲבָה
 וְחֶמְלָה גְּדוֹלָה, בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת, עַד שְׁאֲזוּכָה לְקַבֵּל נִשְׁמָה חֲדָשָׁה
 וְשִׁכְלִי חֲדָשׁ מֵאוֹר פְּנֵי הַצְּדִיקִים:

תְּקִיח: וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנֵנו אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תְּמִיד בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת "וּבוֹ תִּדְבָּק" בְּשְׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
 בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה הָעֲלִיזָה בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה וְנִזְכָּה לְתִת
 נִיחָא לְמַחְנוּ וְשִׁכְלָנוּ וּבְעֵת שִׁיתִּיגַע הַמַּחֲמַת גְּדֹל הַדְּבָקוֹת
 נִזְכָּה לְעַסֵּק אֶז בְּפִשְׁטֵי אוֹרֵייתָא בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְנִזְכָּה
 לְהַגִּית בְּתוֹרָתְךָ תְּמִיד וּלְלַמֵּד הַרְבֵּה שׁ"ס וּפּוֹסְקִים וְעַל יְדֵי זֶה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תפז
מזמור מנוהג ב"ת זצ"ל "לצד צני מצודה שידך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
"זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יִחְזְרוּ וְיִתְחַדְּשׁוּ מִחֲנוּ וְשִׁכְלָנוּ וְנִשְׁמֹתֵינוּ וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל
שִׁכְלֵךְ וְנִשְׁמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר הַפָּנִים וְקֶדְשָׁה עַל יְדֵי לְמוֹד פְּשׁוּטֵי
אוֹרֵי־יִתָּא בְּאַמָּת וּבְאַמוֹנָה שְׁלֵמָה: